

หยิบมาเล่าเอามาฝาก

ออกอากาศวันอังคาร เวลาประมาณ ๐๙.๒๐ – ๑๐.๐๐ น.

ทางสถานีวิทยุศึกษา FM ๙๒ MHz

วัน/เวลาออกอากาศ	ตอนที่ ๓๒๙ (บันทึกเทป) วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๘ เวลา ๑๔.๐๐ – ๑๔.๓๐ น. (ออกอากาศ) วันอังคารที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ เวลา ๐๙.๒๐ – ๑๐.๐๐ น.
หัวข้อ	ถูกปลดจากตำแหน่งหัวหน้า...ขอค่าเยียวยาทางจิตใจได้หรือไม่?
ผู้ดำเนินรายการ	นางสาวพีรณัฐ อ่ำทอง
สัมภาษณ์	ดร.กาญจนา ปัญญานนท์

ประเด็นสนทนา

สวัสดีค่ะคุณผู้ฟังทุกท่านคะ พบกับรายการ “หยิบมาเล่าเอามาฝาก” ช่วงคุยกับนักกฎหมายโดยศาลปกครอง ทางสถานีวิทยุศึกษา FM ๙๒ MHz เราจะพบกันได้เป็นประจำทุกวันอังคาร สัปดาห์ที่ ๑, ๒ และ ๓ ของเดือน ตั้งแต่เวลา ๐๙.๒๐ – ๑๐.๐๐ น. กับข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับศาลปกครองและคดีปกครองค่ะ

การแต่งตั้งโยกย้ายบุคลากรของหน่วยงานราชการโดยทั่วไป จะยึดประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ ซึ่งต้องดำเนินการไปตามระบบคุณธรรมความถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งไม่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือกระทบสิทธิของบุคคล เช่น กรณีที่จะมีคำสั่งต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิหน้าที่ของบุคคล การย้ายให้ไปทำงานในระดับหรือตำแหน่งที่ลดลง หรือทำให้สิทธิและประโยชน์ลดลง โดยที่เจ้าตัว

นั้นไม่ยินยอม หรือแม้แต่การโยกย้ายในลักษณะที่เป็นการกลั่นแกล้ง หรือไม่สมเหตุสมผลค่ะ

สำหรับอุทธรณ์คดีปกครองที่นำมาพูดคุยกันในวันนี้ เป็นคดีพิพาทที่เกี่ยวกับการแต่งตั้งโยกย้ายที่ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย โดยที่ผู้บังคับบัญชาอ้างหรือให้เหตุผลว่าเพื่อความเหมาะสมและประโยชน์ของทางราชการ ซึ่งหากผู้อยู่ภายใต้บังคับของคำสั่งเห็นว่า เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายจะสามารถใช้สิทธิฟ้องคดีเพื่อขอให้ศาลปกครองเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวได้หรือไม่ และหากการโยกย้ายเป็นเหตุให้เสื่อมเสียชื่อเสียงหรือภาพพจน์และรู้สึกอับอาย เพราะถูกผู้อื่นเข้าใจว่าผู้ได้รับคำสั่งปฏิบัติหน้าที่บกพร่องและขาดประสิทธิภาพ กรณีเช่นนี้จะมีสิทธิฟ้องเรียกค่าเสียหายทางจิตใจด้วยได้หรือไม่ รายละเอียดของคดีนี้เป็นอย่างไร ดร.กาญจนา ปัญญา นนท์ พนักงานคดีปกครองชำนาญการพิเศษ รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มสนับสนุนงานวิชาการ วิทยากรจากสำนักงานศาลปกครองจะนำคดีอุทธรณ์มาบอกเล่าให้เราฟังค่ะ

๑. สวัสดีค่ะ อาจารย์กาญจนา

สวัสดีค่ะคุณพีรณช คุณผู้ฟังทุกท่านค่ะ

๒. คดีนี้มีความเป็นมาอย่างไรคะ ถึงมีการมาฟ้องร้องต่อศาลปกครองคะ

คดีนี้ ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งเภสัชกรชำนาญการพิเศษ ของโรงพยาบาลแห่งหนึ่งในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มงานเภสัชกรรมมาเป็นเวลาหลายปีแล้วค่ะ แต่ต่อมาผู้อำนวยการโรงพยาบาลฯ มีคำสั่งให้ยกเลิกการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว และมีคำสั่งให้ข้าราชการอีกรายหนึ่งสมมติชื่อนางสาวเอ ซึ่งมีตำแหน่งเภสัชกรชำนาญการมาปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มงานเภสัชกรรมแทน ทำให้ผู้ฟ้องคดีนี้ต้องกลายมาเป็นลูกน้องของนางสาวเอค่ะ

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งแต่งตั้งนางสาวเอนั้น ไม่ได้คำนึงถึงความรู้ความสามารถ และประโยชน์ของทางราชการ เพราะมีผลทำให้ข้าราชการที่มีระดับตำแหน่ง อายุงาน และประสบการณ์ที่น้อยกว่ามาปฏิบัติหน้าที่แทนตน ทำให้ตนถูกดูหมิ่น เหยียดหยาม และได้รับความอับอาย อีกทั้งไม่ได้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดีเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีรับทราบค่ะว่า มีความผิดหรือความบกพร่องอย่างไร จึงต้องพ้นจากหน้าที่ดังกล่าว ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่า เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการค่ะ

การกระทำของผู้อำนวยการโรงพยาบาลฯ (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) จึงเป็นการใช้อำนาจตามอำเภอใจ เลือกปฏิบัติในลักษณะที่ไม่เป็นธรรมและเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ ไม่อยู่บนหลักการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาล ถูกต้อง โปร่งใส ยุติธรรมและตรวจสอบได้ เป็นผลให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากคำสั่งดังกล่าวค่ะ

ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาหน่วยงาน ซึ่งก็คือผู้ว่าราชการจังหวัด แต่กลับไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง เพื่อขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้อำนวยการโรงพยาบาลฯ (ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑) พร้อมทั้งให้สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) ชดใช้ค่าเสียหายจากการที่ผู้ฟ้องคดีต้องเสื่อมเสียชื่อเสียงเป็นเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ค่าคุณพิรณูช

๓. การที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลมีคำสั่งแต่งตั้งนางสาวเอ ซึ่งมีตำแหน่งน้อยกว่าผู้ฟ้องคดีมาเป็นหัวหน้ากลุ่มงานฯ แทนนั้น มีเหตุผลมาจากอะไรหรือคะ

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลฯ ได้อ้างเหตุผลว่าการออกคำสั่งดังกล่าวจะทำให้การทำงานในส่วนของผู้ฟ้องคดีมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น เพราะกลุ่มงานเภสัชกรรมของผู้ฟ้องคดีเป็นกลุ่มงานที่สำคัญหน่วยงานหนึ่งของโรงพยาบาล โดยเป็นกลุ่มงานเกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ด้านยารักษาโรคต่าง ๆ ที่จะนำมารักษาผู้ป่วยของโรงพยาบาล การปรับเปลี่ยนโครงสร้างผ่านการออกคำสั่งดังกล่าว จึงทำให้การบริหารจัดการภายในของโรงพยาบาลบรรลุผลและดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่องค่ะ และการออกคำสั่งดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่ภายในกลุ่มงานเดิม และเป็นงานด้านเภสัชกรรมเช่นเดิม ตำแหน่งและอัตราเงินเดือนเท่าเดิม ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เสียสิทธิหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้รับอยู่เดิม ไม่ได้ถูกปรับลดอัตราเงินเดือนหรือสิทธิประโยชน์ตอบแทนอื่นหรือกระทบต่อความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ค่ะคุณพิรณูช

๔. เมื่อคดีมาสู่ศาลปกครองสูงสุดแล้ว ศาลฯ ได้พิจารณาข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีแล้วเห็นเป็นอย่างไรบ้างคะ

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วมีความเห็นอย่างนี้ค่ะว่า การที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลฯ (ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑) มีคำสั่งยกเลิกการปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มของผู้ฟ้องคดี และมีคำสั่งให้นางสาวเอปฏิบัติหน้าที่แทน เป็นการออกคำสั่งในฐานะผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลภายในโรงพยาบาล ซึ่งแม้จะไม่ใช่คำสั่งทางปกครองตามนัยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เพราะไม่ได้มีผลกระทบต่อสิทธิและหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีโดยตรง โดยมีผลเป็นเพียงการเปลี่ยนแปลงภารกิจการปฏิบัติหน้าที่ภายในหน่วยงาน ซึ่งสิทธิและ

ประโยชน์ในฐานะการเป็นข้าราชการไม่ได้เปลี่ยนไปจากเดิมก็ตาม แต่การที่ผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายงานให้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มงานเภสัชกรรมมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงต้องถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์และความชำนาญงานเป็นอย่างมาก และเหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มงานเภสัชกรรมค่ะ

ประกอบกับนางสาวเอมีอาวุโสน้อยกว่าและยังเคยเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีมาก่อน ย่อมกระทบต่อจิตใจและการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีในฐานะที่ต้องอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของนางสาวเอ จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการกระทำของผู้อำนวยการโรงพยาบาลฯ (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) ค่ะคุณพิรณช

๕. แล้วคำสั่งยกเลิกการปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มของผู้ฟ้องคดีเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือเปล่าคะ

ขอเรียนคุณพิรณชและคุณผู้ฟังอย่างนี้นะคะว่า เมื่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลไม่สามารถอธิบายเหตุผลให้กระจ่างชัดได้ว่า การที่มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติหน้าที่ในกลุ่มงานเภสัชกรรม ซึ่งอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของนางสาวเอ ตำแหน่งเภสัชกรชำนาญการ ซึ่งทำหน้าที่เป็นหัวหน้ากลุ่มงานเภสัชกรรมแทนผู้ฟ้องคดี ทั้งที่มีอาวุโสน้อยกว่าผู้ฟ้องคดีและยังเคยเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีมาก่อนด้วยนั้น เนื่องด้วยสาเหตุที่ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้ากลุ่มงานเภสัชกรรมไม่มีประสิทธิภาพหรือมีข้อบกพร่องประการใด หรือการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีมีผลให้การทำงานภายในกลุ่มงานเภสัชกรรมมีข้อขัดข้องหรือล่าช้าอย่างไรย่อมแสดงให้เห็นว่าคำสั่งพิพาทเป็นการใช้ดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาที่มีได้เกิดจากความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ และไม่ได้เป็นไปตามระบบคุณธรรมที่จะต้องคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ และคุณสมบัติของบุคคลในการจัดคนให้เหมาะสมกับงานค่ะ

อีกทั้ง การมีคำสั่งพิพาททำให้การปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีมีความแตกต่างกันในบทบาทและอำนาจหน้าที่อย่างมีนัยสำคัญ รวมทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่านางสาวเอที่จะเข้ามาปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์และความชำนาญงานมากกว่าผู้ฟ้องคดีอย่างไรบ้าง

แต่ปรากฏตามคำกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีในคำฟ้อง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่ได้โต้แย้งว่า การที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลมีคำสั่งยกเลิกการปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มงานเภสัชกรรมของผู้ฟ้องคดี เกิดจากปัญหาความขัดแย้งในเรื่องที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลต้องการที่จะเข้ามาเป็นประธานหรือกรรมการบริหารงานในมูลนิธิเพื่อการพัฒนา

โรงพยาบาล ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่สามารถดำเนินการให้ได้ คดีจึงรับฟังข้อเท็จจริงได้ตาม คำกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดี ดังนั้น คำสั่งดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายค่ะ คุณพิรณช

๖. แสดงว่าการกระทำดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี อย่างนั้นใช่ไหมคะ

ถูกต้องค่ะ เมื่อการที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาล มีคำสั่งที่ยกเลิกการปฏิบัติหน้าที่ หัวหน้ากลุ่มงานเภสัชกรรมของผู้ฟ้องคดีเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงเป็นการ กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเมื่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลฯ (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) เป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานใน สังกัดของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) ซึ่งเป็นหน่วยงานของ รัฐ จึงต้องรับผิดชอบต่อผู้ฟ้องคดีในผลแห่งละเมิดที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลฯ ได้กระทำในการออกคำสั่งดังกล่าวตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิด ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่พ.ศ. ๒๕๓๙ ค่ะ

อย่างไรก็ตาม เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงต่อมาว่า หลังจากที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำฟ้องต่อ ศาล ผู้อำนวยการโรงพยาบาลได้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้นางสาวเอปฏิบัติหน้าที่ หัวหน้ากลุ่มงานเภสัชกรรม และให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ดังเดิมแล้ว ซึ่งมีผลให้ คำสั่งพิพาทเป็นอันยกเลิกไปโดยปริยาย ศาลจึงไม่จำเป็นต้องมีคำพิพากษาให้เพิกถอน คำสั่งพิพาทดังกล่าวแต่อย่างใดค่ะ

๗. แล้วอย่างนี้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามที่ได้เรียกร้อง มาเต็มตามจำนวนไหมคะ

คดีนี้ ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาล ชดใช้ ค่าเสียหายจากการเสื่อมเสียชื่อเสียง เนื่องจากคำสั่งดังกล่าวทำให้ข้าราชการและ ประชาชนที่เข้ามาใช้บริการในโรงพยาบาลเข้าใจว่าผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่บกพร่อง หรือกระทำผิดจนถูกปลดออกจากหัวหน้ากลุ่มงานเภสัชกรรม ทำให้ถูกดูหมิ่น เกลียดชัง ได้รับความอับอายและเสื่อมเสียชื่อเสียงของตนเองและวงศ์ตระกูล เป็นเงินจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น

ประเด็นนี้ ศาลเห็นว่า ในการดำเนินกระบวนการพิจารณาและวินิจฉัยชี้ขาด ข้อพิพาทในคดีปกครองนั้น ศาลปกครองต้องคำนึงถึงหลักความยุติธรรม และ อยู่บนพื้นฐานภายใต้กรอบของกฎหมาย การที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาให้เพิกถอน คำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ย่อมมีผลให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งได้รับความเดือดร้อน หรือเสียหายจากการถูกละเมิดจากคำสั่งนั้น แม้ความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีได้มีคำขอมา นั้น จะไม่มีลักษณะเป็นรูปธรรมที่จะประเมินความเสียหายได้ แต่กรณีพิพาทคดีนี้ ส่งผลให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายอันอาจทำให้บุคคลอื่นเข้าใจว่าผู้ฟ้องคดีปฏิบัติ

หน้าที่บกพร่อง ผิดพลาด ไม่ได้มาตรฐานหรือกระทำผิดจนถูกปลดออกจากหัวหน้ากลุ่มงานเภสัชกรรม ทำให้ผู้ฟ้องคดีถูกดูหมิ่น เกลียดชัง ได้รับความอับอายและเสื่อมเสียชื่อเสียงของตนเองและวงศ์ตระกูล ซึ่งเป็นความเสียหายทางจิตใจของผู้ฟ้องคดี การเยียวยาเพื่อให้เกิดความพึงพอใจในเชิงรูปแบบย่อมไม่เพียงพอ สมควรกำหนดให้มีการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อชดเชยความเสียหายทางจิตใจที่เกิดขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเยียวยาจิตใจของผู้ได้รับความเสียหายเป็นประการสำคัญ ซึ่งวิธีการเยียวยาจิตใจนั้น ไม่มีวิธีการอื่นใดที่จะเหมาะสมเท่ากับการให้ได้รับเงินค่าเสียหายที่จะจ่ายให้แก่ผู้ได้รับความเสียหายทางจิตใจค่ะ

๘. ประเด็นเรื่องค่าเสียหาย ศาลมีหลักเกณฑ์ในการกำหนดค่าเสียหายได้ด้วยวิธีใดคะ

คดีนี้ ศาลสามารถใช้ดุลพินิจกำหนดค่าเสียหายดังกล่าวได้ โดยกำหนดให้ตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด ตามมาตรา ๔๓๘ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ค่ะ

เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์ในการกระทำละเมิดของผู้อำนวยการโรงพยาบาลที่ได้กระทำต่อผู้ฟ้องคดี โดยยกเลิกคำสั่งที่ให้ยกเลิกการปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้ากลุ่มงานเภสัชกรรมของผู้ฟ้องคดี และให้ผู้ฟ้องคดีไปเป็นผู้ใต้บังคับบัญชาของนางสาวเอ ซึ่งเป็นผู้ใต้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีมาก่อน และการมีคำสั่งของผู้อำนวยการโรงพยาบาล ก็มีสาเหตุมาจากความขัดแย้งเรื่องผู้อำนวยการโรงพยาบาลต้องการที่จะเข้ามาเป็นประธานหรือกรรมการบริหารงานในมูลนิธิเพื่อการพัฒนาโรงพยาบาล จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

แม้ต่อมาภายหลังผู้อำนวยการโรงพยาบาลจะได้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้นางสาวเอปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มงานเภสัชกรรม และให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มงานเภสัชกรรมตามเดิมก็ตาม แต่ก็ไม่อาจแก้ไขเยียวยาความเสียหายของผู้ฟ้องคดีให้กลับคืนมาเหมือนเดิม ซึ่งเมื่อพิจารณาจากตำแหน่งหน้าที่การงานและฐานานุกรมของผู้ฟ้องคดีแล้ว จึงเห็นสมควรกำหนดให้สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในส่วนนี้ให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามควรแก่กรณีเป็นเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท โดยให้ชำระให้เสร็จสิ้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิคำพิพากษา ค่ะ คุณพีรณูช

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อบ.๑๑๙/๒๕๖๕)

ช่วงปิดท้ายรายการ ผู้ดำเนินรายการ : สำหรับวันนี้ขอขอบคุณ ดร.กาญจนา ปัญญานนท์ พนักงานคดีปกครองชำนาญการพิเศษ รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มสนับสนุนงานวิชาการ ที่ให้เกียรติมาร่วมสนทนาในวันนี้ค่ะ พบกันใหม่กับรายการ หยิบมาเล่าเอามาฝาก ช่วงคุยกับนักกฎหมาย โดยศาลปกครอง ครั้งต่อไป สวัสดีค่ะ (ผู้ดำเนินรายการ ปิดรายการ)

สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักงานศาลปกครอง

(ผู้ติดต่อประสานงาน รัชนีวรรณ คงทวี ๐๘ ๙๘๓๒ ๗๗๐๕ / สลิลทิพย์ บุญเรืองขาว ๐๙ ๕๙๓๕ ๓๕๙๗)